

særlige udgifter, der er forbundet med sejlads i udenrigsfart.

Med indførelsen af dette fradrag i forbindelse med det i § 5, stk. 1, omhandlede fradrag bortfalder det særlige fradrag, som efter gældende praksis er indrømmet i det såkaldte „Amerikatillæg“ og lignende tillæg.

Til § 6.

I bestemmelsen foreslås der åbnet adgang til ved sømandsskattens beregning at indrømme nedslag for nedsat skatteevne efter reglerne i statsskatte-lovens § 28, jfr. § 23, stk. 7. Der vil antagelig ret sjældent være anledning hertil på grund af sygdom eller lignende hos sømanden selv, men sygdom hos familien eller trykkende familieforhold i øvrigt vil kunne ramme en sømand med samme tyngde som andre skatteydere. Af praktiske grunde må fradraget, der indrømmes af skatterådet, fastsættes til et månedligt beløb, således at skatterådet træffer bestemmelse om, inden for hvilket tidsrum fradraget skal ydes. Skatterådet kan ligeledes, hvis forholdene ændrer sig, bestemme, at nedslagets størrelse skal ændres.

Der er ikke med bestemmelsen taget stilling til spørgsmålet om eventuel bevillingsmæssig lempelse af allerede erlagt sømandsskat. Det er finansministeren, der træffer afgørelse om lempelse af pålignet statsskat, jfr. statsskatteovens § 37, hvorved bemærkes, at denne beføjelse i de fleste tilfælde nu er delegeret til lokale myndigheder. Efter gældende praksis udvises der imidlertid stor tilbageholdenhed med at eftergive allerede indbetalt skat. Da de i lovgivningen om indkomst- og formueskat til stat og kommune indeholdte regler, hvor intet andet er fastsat, finder anvendelse på sømandsskatten, jfr. forslagens § 30, stk. 1, har man ikke fundet anledning til at optage bestemmelser om dette spørgsmål i det foreliggende lovforslag.

Til § 7.

De i paragraffen indeholdte bestemmelser, der omhandler de forhold, som skal tages i betragtning ved beregningen af sømandsskatten, må ses i forbindelse med § 8, hvorefter der for hver sømand, der omfattes af kapitel II, skal udfærdiges et særligt skattekort. Som udgangspunkt tages forholdene pr. 1. november forud for lønningsåret, men indførelsen af kildeskatprincippet muliggør, at der også tages hensyn til senere i lønningsåret indtrædende ændringer, dog med en af praktiske hensyn dikteret tidsfrist.

I *stk. 1* omhandles spørgsmålet om, hvorvidt sømanden skal anses for familieforsørger eller ej, jfr. § 9, hvori opstilles skalaer henholdsvis for familie-

forsørgere og for andre skatteydere. Bestemmelsen henviser til skattelovgivningens almindelige betingelser, hvoraf følger, at eventuelle ændringer i forsørgerbegrebet også får virkning for sømandsskattens beregning.

Det samme gælder de i *stk. 2* omhandlede børnefradrag, dog med den modifikation, at børnefradraget altid ydes efter de for hovedstadsområdet gældende satser, hvilket giver det for sømanden gunstigste resultat. Fradraget indregnes i de i § 9, stk. 4, omhandlede tabeller, idet disse forsynes med kolonner, der angiver sømandsskattens størrelse under hensyn til antallet af børn. Bestemmelsen omfatter ikke børnetilskud, der må beregnes på grundlag af den i § 14 omhandlede ansættelse i land og enten modregnes i sømandens skat i land eller, i det omfang, hvori sådan skat ikke beregnes, udbetales kontant.

I *stk. 3* omhandles et forhold, som vel næppe er særlig praktisk, men dog kan forekomme, nemlig at en gift kvinde, der sambeskattes med sin ægtefælle, er ansat til tjeneste om bord på dansk skib.

I sådanne tilfælde må princippet i reglerne om fradrag for hustrus selverhverv finde anvendelse, således at der ved beregningen af den sømandsskat, der falder på hustruindtægt, skal ydes et fradrag på halvdelen af denne indtægt, dog højst 200 kr. månedlig. Fradraget må på grund af dets afhængighed af indtægtens størrelse beregnes særskilt hver måned. Da den fællesøkonomi, der er hovedbegrundelsen for sambeskatningen, ikke foreligger, når begge ægtefæller har indtægt om bord, er det dog foreslået, at der i sådanne tilfælde skal ske særskilt beregning af sømandsskat for hver ægtefælle, således at den sømandsskat, der falder på mandens indtægt, beregnes efter reglerne for familieforsørgere, og den skat, der falder på hustruens, beregnes efter reglerne for andre skatteydere; i disse tilfælde ydes der ikke fradrag for hustrus selverhverv. Denne fremgangsmåde vedrører alene skatten af indtægten om bord, men ikke skatten af ægtefællernes eller børnenes eventuelle indtægter i land eller af formue. Sådanne indtægter må beskattes efter lovgivningens almindelige regler, altså sammenlagt.

Som ovenfor nævnt kan der også tillægges ændringer, der indtræder efter den 1. november, f. eks. indgåelse af ægteskab eller barnefødsel, betydning for sømandsskattens beregning. Det er dog foreskrevet, at sømanden selv skal henvende sig til skattemyndighederne — for sømænd, der sejler i udenrigsfart, vil sådan henvendelse sikkert hurtigst og mest praktisk kunne ske via rederierne — med anmodning om ændring af skattekortets angivelse. At ændringen forudsætter én henvendelse